

XV DELRAPPORT

Marts 2021

Løbende offentliggørelse af produktivitet i sygehussektoren

Udviklingen fra 2017 til 2018

Danske Regioner
Finansministeriet
Sundheds- og Ældreministeriet

**SUNDHEDSDATA-
STYRELSEN**

Udgiver	Sundhedsdatastyrelsen
Ansvarlig institution	Sundheds- og Ældreministeriet
Design	
Copyright	
Version	1
Web-adresse	www.sundhedsdata.dk
Titel	Løbende offentliggørelse af produktivitet i sygehussektoren
Rapport kan frit refereres med tydelig kildeangivelse	

Indhold

1.	Derfor foretages produktivitetmålinger	4
1.1	Indledning	4
1.2	Måling af produktivitet i sygehussektoren	6
2.	Resultater.....	8
2.1	Resultater på landsplan	8
2.2	Resultater på regionsniveau 2017-2018.....	9
2.3	Den historiske udvikling på regionsniveau	12
2.4	Resultater på sygehusniveau	14
3.	Metode og validering.....	21
3.1	Gennemgang af metoden anvendt til produktivitetmåling.....	21
3.2	Validering af datagrundlag og datakvalitet	24
Bilag 1.	Kommissorium og sammensætning af arbejdsgruppen	25
Bilag 2.	Dokumentation.....	27
1.	Indledning og formål	27
2.	Den korrigerede produktionsværdi	28
3.	De korrigerede tilrettede driftsudgifter	33
Bilag 3.	Datakvalitet	36
1.	De tilrettede driftsudgifter	36
2.	Produktionsværdien	36

1. Derfor foretages produktivitetsmålninger

1.1 Indledning

Det er vigtigt at fastholde fokus på at sikre en så effektiv ressourceanvendelse som muligt på sygehusene. Det er som led i denne bestræbelse, at de årlige opgørelser af produktivitet i sygehussektoren skal betragtes. Formålet med opgørelserne er at skabe et overblik over niveauet og udviklingen i produktiviteten på de offentlige sygehuse.

Som tidligere år er opgørelserne udarbejdet i et samarbejde mellem regionerne, Danske Regioner, Finansministeriet og Sundheds- og Ældreministeriet (formand). Arbejdsgruppen har løbende arbejdet med en udvikling af målingerne. Dette vedrører bl.a. en forbedring og synliggørelse af målingernes datakvalitet.

Arbejdsgruppen har med denne rapport opgjort og offentliggjort produktiviteten på lands-, regions- og sygehusniveau for femtende år i træk (dog kun for fjortende år i træk på sygehusniveauet).

I lighed med tidligere års målinger opgøres produktiviteten på lands-, regions- og sygehusniveau ved anvendelse af omkostningsbrøkmotoden. Dette er en simpel opgørelsesmetode, hvor aktiviteten sættes i forhold til de udgifter, der er medgået til at skabe denne aktivitet.

Aktiviteten værdisættes og opgøres ved anvendelse af DRG-taksterne, som med grupperingslogikken for 2018 værdisætter stationær og ambulant aktivitet under eet. I tidligere års produktivitetsopgørelser er der brugt DRG-takster til værdifastsættelse af den stationære aktivitet og DAGS-takster til værdifastsættelse af den ambulante aktivitet.

Det har betydning for særligt produktivitetsniveauet, såvel på sygehus som regionsniveau. Formålet med det nye DRG-system er, at systemet i højere grad end tidligere afspejler den kliniske og organisatoriske praksis.

De årlige ændringer i takstsystemer påvirker således produktivitetsopgørelserne. Ændringerne fra takstsystem 2017 til takstsystem 2018 er betydeligt større end ved nogen anden ændring siden de årlige produktivetsanalyser blev introduceret. Der vil således også kunne observeres større ændringer ved sammenligning med sidste års rapport, end der sædvanligvis ses.”

Udgiftssiden opgøres på baggrund af regionernes og sygehusenes regnskabsindberetninger til Sundheds- og Ældreministeriet.

Det har været et gennemgående hensyn i arbejdsgruppen, at den samme opgørelsesmetode anvendes til produktivitetmålingerne fra år til år. Dette skyldes bl.a. ønsket om at skabe sammenlignelighed mellem opgørelserne fra år til år. Samtidig er det et væsentligt hensyn i produktivitetmålingerne så vidt muligt at anvende en relativ simpel opgørelsesmetode for herved at sikre gennemsigtighed i målingerne.

I lighed med tidligere år er opgørelserne – både på aktivitets- og udgiftssiden – korrigeret for en række forhold. Disse korrektioner foretages for at sikre et bedre sammenligningsgrundlag på tværs af årene 2017 og 2018 samt mellem sygehuse og regioner.

Boks 1.1 Begrebsdefinitioner

Produktionsværdi: Produktionsværdien udtrykker den totale værdi af sygehusenes behandlinger (opgjort via DRG-systemet). I målingen korrigeres produktionsværdien for en række forhold, *jf. afsnit 3*.

Udgifter: Udgifterne er et udtryk for hvor mange driftsudgifter, der er medgået til at skabe produktionsværdien (opgjort på baggrund af regnskabsindberetningerne). I målingen korrigeres driftsudgifterne for en række forhold, *jf. afsnit 3*.

Produktivitet: Produktivitet opgøres som forholdet mellem produktionsværdi og driftsudgifter.

Produktivitetsudvikling: Produktivitetsudviklingen udtrykker den procentvise ændring i produktiviteten fra 2017 til 2018.

Produktivitetsniveau: Produktivitetsniveauet udtrykker produktiviteten på det enkelte sygehus eller region i forhold til landsgennemsnittet (indeks = 100).

Som det også har været tilfældet i forbindelse med de tidligere målinger, er datagrundlaget for målingerne i denne rapport valideret af regionerne og sygehusene.

Det er ikke muligt at opnå fuldkommen sammenlignelighed på tværs af sygehuse på trods af korrektioner. Som det også fremgår af bilag 3, er patientsammensætningen på sygehusniveau forskellig. Således kan forskelle i patienternes alder og socioøkonomiske baggrund medføre henholdsvis over- og undervurdering af produktionsværdien. Om end DRG-taksterne til en vis grad tager højde for patienternes behandlingstyngde, må det forventes, at patientsammensætningen og registreringspraksis samt andre forhold har indflydelse på produktivitetsniveauet i opgørelsen.

På udgiftssiden vil der ligeledes fortsat kunne være konterings- og afgrænsningsforskelle mellem sygehusene med betydning for målingen af produktivitet. Der har løbende været fokus på at forbedre sammenligneligheden på tværs af regioner og sygehuse bl.a. ved udarbejdelse af fælles retningslinjer for fordeling af regionernes fælles udgifter og udtømmende lister for, hvilke udgifter der kan udelades.

Endvidere har der i forbindelse med de seneste opgørelser pågået et arbejde med at ensrette opgørelsen af sygehusenes medicinudgifter til ambulante patienter.

1.2 Måling af produktivitet i sygehussektoren

Det er femtende år i træk, at der offentliggøres systematiske opgørelser af produktivitet i sygehussektoren¹. Denne kontinuitet har en række fordele.

For det første bevirker kontinuiteten i opgørelserne, at målingerne kan anvendes som et pejlemærke for, hvordan regionerne og sygehusene udnytter ressourcerne. Opgørelserne bidrager til et løbende overblik over ressourceanvendelsen i sygehussektoren, hvilket både for politikere, administratorer og ledelser på sygehusene er væsentlig information. Den løbende offentliggørelse bidrager fx til, at sygehusene løbende kan sammenligne sig selv med lignende sygehuse. Herved skabes der et grundlag for udveksling af erfaring og gensidig læring. Kun ved at synliggøre forskelle bliver det muligt at diskutere, hvad disse forskelle er udtryk for.

For det andet anvendes den samme opgørelsesmetode år efter år. Produktiviteten opgøres således igen i denne delrapport ved anvendelse af omkostningsbrøkmotoden. Dette er en simpel metode, hvor aktiviteten (udtrykt ved den samlede produktionsværdi) sættes i forhold til de udgifter, der er medgået til at skabe denne aktivitet. Det er et bevidst, men væsentligt hensyn i produktivetsmålingerne at anvende en relativ simpel opgørelsesmetode. Herved sikres gennemsigthed i målingerne.

For det tredje - og ligeledes for at sikre mulighederne for sammenligning - er det væsentligt, at såvel produktivetsudviklingen over tid som produktivetsniveauet det enkelte år opgøres (se i øvrigt afsnit 3.1).

Opgørelserne af produktivetsudvikling kan bl.a. anvendes som pejlemærke for, om det enkelte sygehus eller den enkelte region bevæger sig i den ønskede retning over tid. Produktivetsniveauet kan i højere grad anvendes til sammenligning af sammenlignelige enheder.

I tillæg til opsummeringen af fordelene ved en fælles og simpel opgørelsesmetode bør det nævnes, at produktivetsmålinger ligeledes har sine begrænsninger. Produktivetsmålinger udtrykker intet om fx forskelle i serviceniveau og hvilken behandlingskvalitet, der opnås ved et givet ressourceforbrug. Det vil kræve, at der ligeledes måles på, hvilken effekt der skabes ved de givne ressourcer.

¹ Der er i afgrænsningen af, hvad der betegnes som et sygehus, taget udgangspunkt i det ledelsesmæssigt relevante niveau. Det betyder, at de enheder, der i rapporten betegnes som sygehuse, i nogle tilfælde dækker over flere matrikler.

Arbejdet med kvalitetsindikatorer for sygehusvæsenet offentliggøres fx på www.sundhed.dk, www.sundhedskvalitet.dk og www.rkkp.dk. Endvidere følges udviklingen løbende på en række indikatorer, der belyser gode resultater og bedste praksis på sygehusene. Produktivitetsmålninger udgør således kun en del af det samlede billede af, hvordan sygehusvæsenet præsterer.

2. Resultater

2.1 Resultater på landsplan

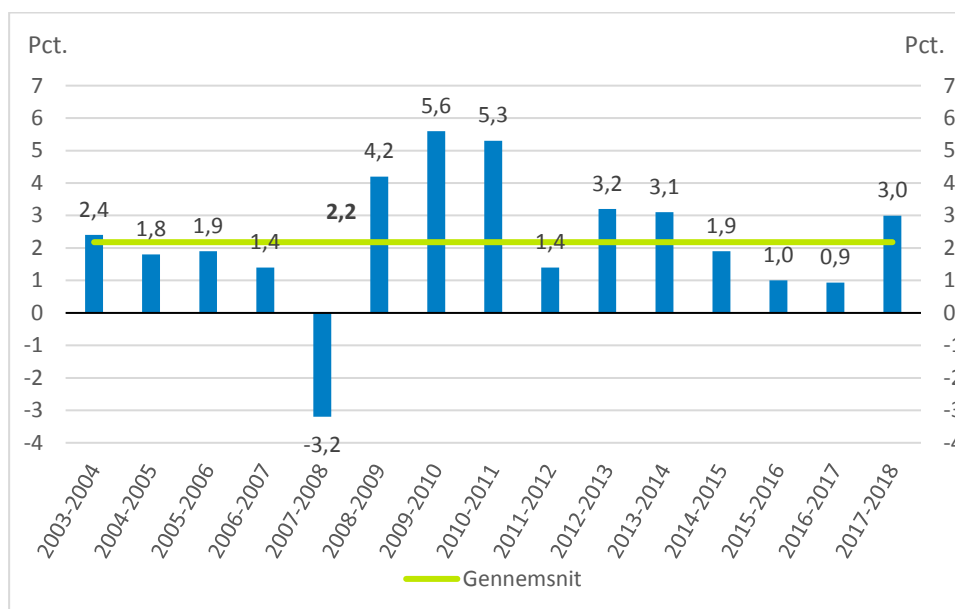
Produktivitetsudviklingen fra 2017 til 2018 viser en stigning på 3,0 pct.

Set over perioden 2003-2018 har den gennemsnitlige årlige produktivitetsvækst været på 2,2 pct.

Produktivitetsudviklingen på landsplan er beregnet på baggrund af den totale produktionsværdi og de totale korrigerede tilrettede driftsudgifter på landsplan, se i øvrigt afsnit 3.1.

I perioden fra 2003 til 2007 var der på landsplan år for år en positiv udvikling i produktiviteten på landets offentlige sygehuse på 1,9 pct. i gennemsnit. Denne udvikling blev brudt i 2008, idet produktiviteten fra 2007 til 2008 faldt med 3,2 pct., jf. figur 2.1. En væsentlig årsag til dette produktivitetsfald var konflikten på sundhedsområdet i foråret 2008. I perioden 2009 til 2014 var produktivitetsstigningerne betragteligt over gennemsnittet (med undtagelse af i 2012), mens udviklingen fra 2015 til 2017 er på et noget lavere niveau end gennemsnittet. Nærværende rapport viser, at udviklingen fra 2017-2018 er over gennemsnittet.

Figur 2.1 Produktivitetsudvikling fra år til år, 2003-2018

Kilde: Landspatientregisteret (DRG-grupperet) og sygehusenes tilrettede driftsudgifter, Sundhedsdatastyrelsen.

Note: Sundhedsområdet var i foråret 2008 ramt af otte ugers konflikt. Det betød bl.a. at sygehuskapaciteten ikke blev anvendt fuldt ud pga. aflysninger af behandlinger af ikke-akut karakter. Sygehusene blev ramt af strejken i forskelligt omfang.

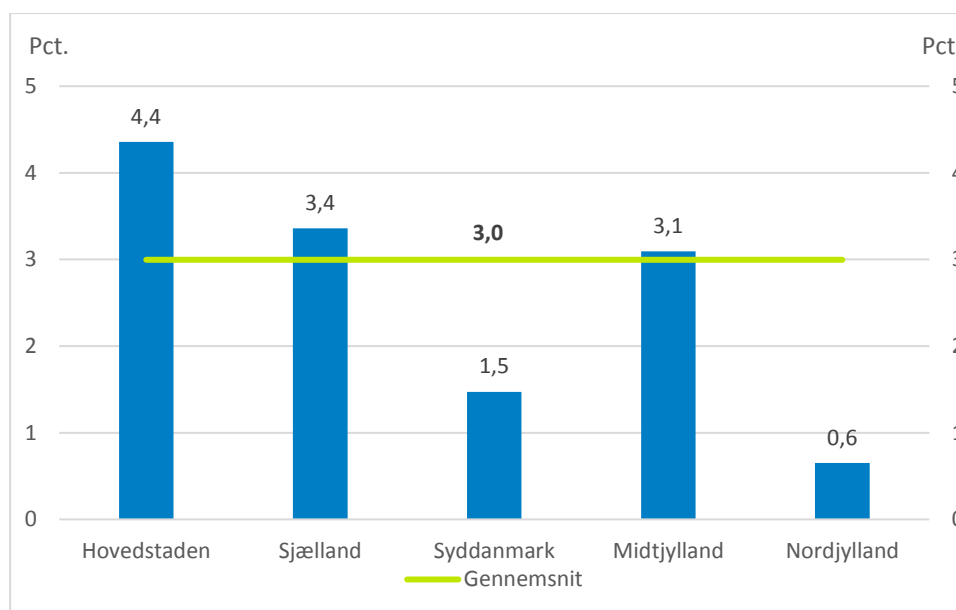
2.2 Resultater på regionsniveau 2017-2018

En sammenligning på tværs af regioner viser en spredning i produktivitsudviklingen, der fra 2017 til 2018 har ligget på mellem 0,6 og 4,4 pct. i de enkelte regioner, *jf. figur 2.2*. Region Hovedstaden har, med en produktivitsudvikling på ca. 4,4 pct., den højeste produktivitsudvikling fra 2017 til 2018. Region Nordjylland har, med en produktivitsudvikling på ca. 0,6 pct., den laveste produktivitsudvikling fra 2017 til 2018.

Produktionsværdien på regionsniveau opgøres på baggrund af produktionsværdierne på de enkelte sygehus og er således summeret fra DRG-sygehusforløb. Dette påvirker således såvel produktivitsudvikling som produktivitsniveau.

Den enkelte regions organisering kan alt andet lige påvirke den enkelte regions opgjorte produktionsværdi og dermed produktivitet. Det gælder bl.a. specialefordeling mellem sygehuse og fordeling af specialfunktioner. Dette kan bl.a. påvirke antallet af overflytninger mellem sygehuse i regionen og dermed produktionsværdien på regionsniveau. Sammenligninger mellem regioner skal derfor gøres med forsigtighed.

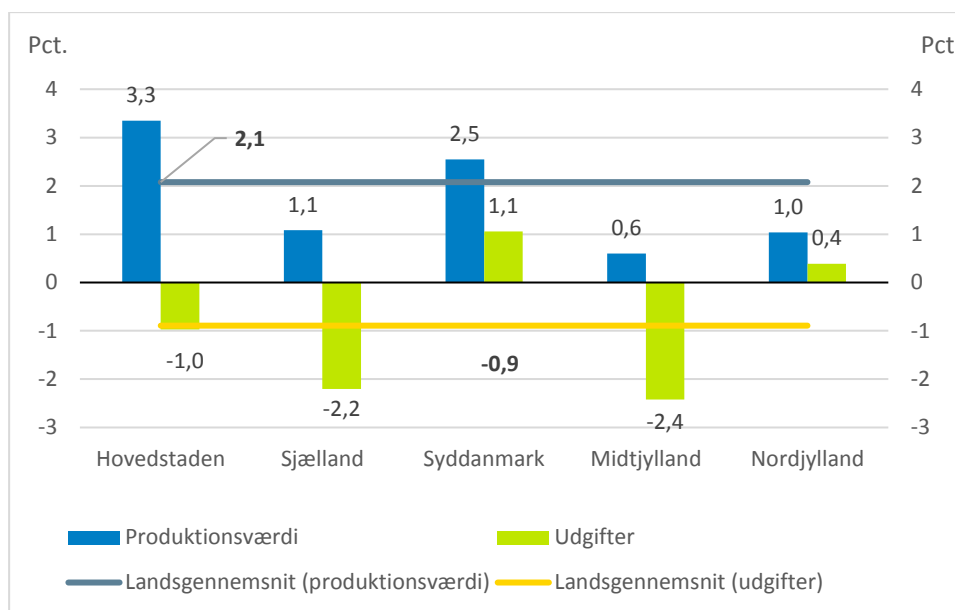
Figur 2.2 Produktivitsudvikling på regionsniveau, 2017-2018

Kilde: Landspatientregisteret (DRG-grupperet) pr. 10. april 2018 (aktivitetsår 2017) og pr. 10. marts 2019 (aktivitetsår 2018) i takstsystem 2018 samt sygehusenes tilrettede driftsudgifter, Sundhedsdatastyrelsen.

Bag spredningen i produktivitsudviklingen fra 2017 til 2018 ligger regionale forskelle i udgifts-udviklingen, som varierer mellem -2,4 og 1,1 pct., *jf. figur 2.3*. Udviklingen i produktionsværdien fra 2017 til 2018 varierer ligeledes på tværs af regionerne og er på mellem 0,6 og 3,3 pct. På landsplan steg produktionsværdien samlet set med 2,1 pct.

Figur 2.3 Udviklingen i produktionsværdi og udgifter, 2017-2018

Kilde: Landspatientregisteret (DRG-grupperet) pr. 10. april 2018 (aktivitetsår 2017) og pr. 10. marts 2019 (aktivitetsår 2018) i takstsystem 2018 samt sygehusenes tilrettede driftsudgifter, Sundhedsdatastyrelsen.

De regionale forskelle inden for produktionsværdi, udgifter, produktivitsudvikling samt produktivitsniveau fremgår af *tabel 2.1*.

Tabel 2.1 Udvikling i produktionsværdi, udgifter og produktivitet 2017-2018, samt produktivitsniveau 2018

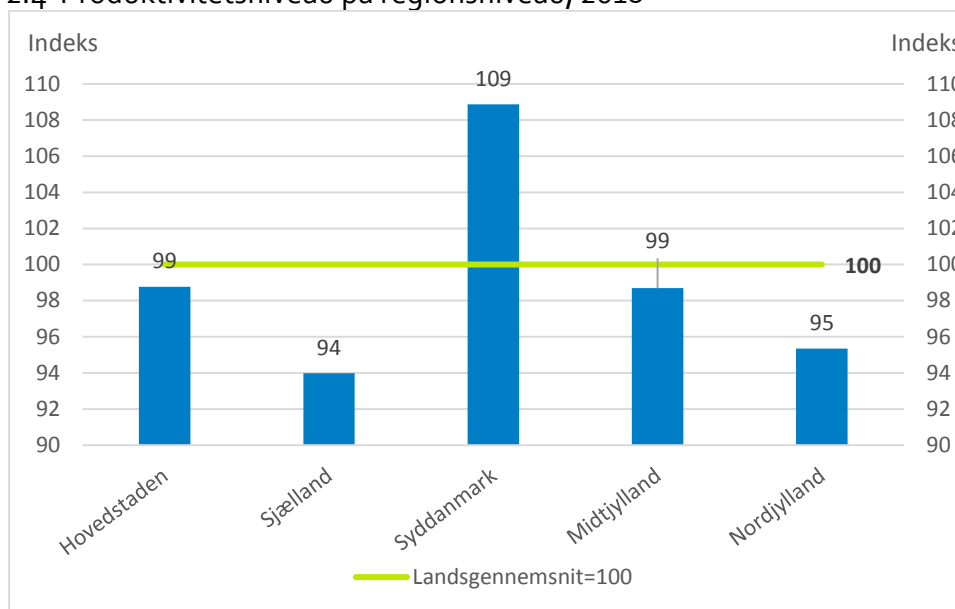
Region	Produktionsværdi	Udgifter	Produktivitet	Produktivitsniveau
Hovedstaden	3,3	-1,0	4,4	99
Sjælland	1,1	-2,2	3,4	94
Syddanmark	2,5	1,1	1,5	109
Midtjylland	0,6	-2,4	3,1	99
Nordjylland	1,0	0,4	0,6	95
Hele landet	2,1	-0,9	3,0	100

Kilde: Landspatientregisteret (DRG-grupperet) pr. 10. april 2018 (aktivitetsår 2017) og pr. 10. marts 2019 (aktivitetsår 2018) i takstsystem 2018 samt sygehusenes tilrettede driftsudgifter, Sundhedsdatastyrelsen.

I lighed med tidligere år, kan der konstateres forskelle i produktivitsniveauet mellem de enkelte regioner. Region Syddanmark har, med et produktivitsniveau på ca. 9 procentpoint over

landsgennemsnittet, den højeste produktivitet i 2018. Region Sjælland har, med et produktivitetsniveau på ca. 6 procentpoint under landsgennemsnittet, det laveste produktivitetsniveau, *jf. figur 2.4.*

Figur 2.4 Produktivitetsniveau på regionsniveau, 2018

Kilde: Landspatientregisteret (DRG-grupperet) pr. 10. april 2018 (aktivitetsår 2017) og pr. 10. marts 2019 (aktivitetsår 2018) i takstsystem 2018 samt sygehusenes tilrettede driftsudgifter, Sundhedsdatastyrelsen.

Note: Der anvendes afrundede tal i figuren.

2.3 Den historiske udvikling på regionsniveau

I perioden fra 2003 til 2018 har den gennemsnitlige årlige stigning i produktiviteten været på ca. 2,2 pct. på landsplan, *jf. tabel 2.2*. Dette dækker imidlertid over væsentlige regionale forskelle. I Region Hovedstaden har den gennemsnitlige produktivitetsstigning været på ca. 2,4 pct., dvs. 0,2 procentpoint mere end landsgennemsnittet, mens den i Region Midtjylland har været på ca. 1,9 pct., dvs. 0,3 procentpoint under landsgennemsnittet.

Tabel 2.2 Produktivitetsudviklingen i regionerne (pct.), 2003-2018

Produktivitetsudvikling år til år, i procent																	Gns.
	2003- 2004	2004- 2005	2005- 2006	2006- 2007	2007- 2008	2008- 2009	2009- 2010	2010- 2011	2011- 2012	2012- 2013	2013- 2014	2014- 2015	2015- 2016	2016- 2017	2017- 2018	2003- 2018	
Hovedstaden	2,2	1,9	1,9	0,1	-2,7	4,7	8,3	5,0	3,0	3,1	2,8	0,5	-0,3	1,2	4,4	2,4	
Sjælland	1,6	-0,3	1,6	1,5	-2,7	5,2	7,5	6,3	1,3	4,4	0,3	6,2	1,0	-1,9	3,4	2,3	
Syddanmark	2,7	2,4	2,1	1,0	-2,0	5,0	3,6	5,6	-0,3	4,1	2,3	1,8	2,4	2,0	1,5	2,3	
Midtjylland	2,8	2,1	1,4	2,4	-5,6	2,4	4,4	3,6	0,7	3,1	4,9	0,9	1,0	1,3	3,1	1,9	
Nordjylland	2,8	1,9	2,7	4,2	-2,7	4,1	0,6	8,1	1,0	-0,6	5,0	4,2	2,7	0,7	0,6	2,3	
Hele landet	2,4	1,8	1,9	1,4	-3,2	4,2	5,6	5,3	1,4	3,2	3,1	1,9	1,0	0,9	3,0	2,2	

Kilde: Landspatientregisteret (DRG-grupperet) samt sygehusenes tilrettede driftsudgifter, Sundhedsdatastyrelsen.

Note: Den gennemsnitlige årlige produktivitetsudvikling fra 2003 til 2015 er beregnet på baggrund af et geometrisk gennemsnit af udviklingen for hvert af årene 2004 til 2018. Regionerne blev oprettet 1. januar 2007 og erstattede de tidligere 15 amter.

Sundhedsområdet var i foråret 2008 ramt af en otte ugers konflikt. Det betød bl.a., at sygehuskapaciteten ikke blev anvendt fuldt ud pga. aflysninger af behandlinger af ikke-akut karakter. Sygehusene blev ramt af strejken i forskelligt omfang.

Udviklingen i udgifterne har også varieret over tid og på tværs af regioner. Over perioden fra 2003 til 2018 har der på landsplan været en gennemsnitlig udgiftsstigning på ca. 1,1 pct. I Region Midtjylland har den gennemsnitlige stigning ligget på ca. 1,6 pct., dvs. 0,5 procentpoint over landsgennemsnittet, mens den i Region Nordjylland har ligget på ca. 0,7 pct., dvs. 0,4 procentpoint under landsgennemsnittet, *jf. tabel 2.3*.

Tabel 2.3 Udgiftsudvikling i regionerne (pct.), 2003-2018

Udgiftsudvikling år til år, i procent																Gns.
	2003- 2004	2004- 2005	2005- 2006	2006- 2007	2007- 2008	2008- 2009	2009- 2010	2010- 2011	2011- 2012	2012- 2013	2013- 2014	2014- 2015	2015- 2016	2016- 2017	2017- 2018	2003- 2018
Hovedstaden	1,3	2,1	2,6	2,9	2,3	5,6	-1,5	-2,6	1,6	0,5	1,7	0,7	0,0	-1,1	-1,0	1,0
Sjælland	2,2	2,8	3,6	1,4	2,2	4,0	-2,9	-2,8	2,0	1,7	4,2	-1,9	0,9	0,7	-2,2	1,2
Syddanmark	1,4	1,5	1,9	2,3	2,3	3,7	0,6	1,2	3,0	-0,8	-0,4	-1,4	-0,8	0,4	1,1	1,0
Midtjylland	1,5	0,6	3,3	3,7	5,5	5,0	-0,1	-1,5	2,6	0,7	-1,0	1,5	0,9	1,3	-2,4	1,6
Nordjylland	0,7	1,1	2,4	2,2	3,6	5,5	-0,2	-3,3	0,8	1,0	-2,4	-1,4	0,3	1,0	0,4	0,7
Hele landet	1,4	1,7	2,7	2,7	3,1	4,9	-0,8	-1,7	2,1	0,5	0,5	-0,1	0,2	0,2	-0,9	1,1

Kilde: Sygehusenes tilrettede driftsudgifter, Sundhedsdatastyrelsen.

Note: Den gennemsnitlige årlige udgiftsudvikling fra 2003 til 2018 er beregnet på baggrund af et geometrisk gennemsnit af udviklingen for hvert af årene 2003 til 2018. Regionerne blev oprettet 1. januar 2007 og erstattede de tidligere 15 amter.

Sundhedsområdet var i foråret 2008 ramt af en otte ugers konflikt. Det betød bl.a., at sygehuskapaciteten ikke blev anvendt fuldt ud pga. aflysninger af behandlinger af ikke-akut karakter. Sygehusene blev ramt af strejken i forskelligt omfang.

Fra 2003 til 2018 har produktionsværdien, med undtagelse af 2008, udviklet sig positivt. I perioden har den gennemsnitlige stigning i produktionsværdien på landsplan været ca. 3,3 pct. årligt. I Region Hovedstaden og Region Sjælland er produktionsværdien i gennemsnit steget med ca. 3,4 pct. årligt i perioden, mens produktionsværdien i Region Nordjylland er steget med ca. 3,1 pct. om året, *jf. tabel 2.4.*

Tabel 2.4 Produktionsværdiudvikling i regionerne (pct.), 2003-2018

Produktionsværdiudvikling år til år, i procent																Gns.
	2003- 2004	2004- 2005	2005- 2006	2006- 2007	2007- 2008	2008- 2009	2009- 2010	2010- 2011	2011- 2012	2012- 2013	2013- 2014	2014- 2015	2015- 2016	2016- 2017	2017- 2018	2003- 2018
Hovedstaden	3,5	4,1	4,5	3,0	-0,5	10,6	6,7	2,3	4,6	3,7	4,6	1,2	-0,3	0,1	3,3	3,4
Sjælland	3,8	2,5	5,2	3,0	-0,6	9,4	4,4	3,3	3,3	6,2	4,5	4,2	1,9	-1,2	1,1	3,4
Syddanmark	4,1	4,0	4,0	3,3	0,3	8,8	4,3	6,8	2,6	3,3	2,0	0,4	1,6	2,3	2,5	3,3
Midtjylland	4,3	2,8	4,8	6,2	-0,4	7,6	4,3	2,0	3,2	3,9	3,8	2,4	1,9	2,5	0,6	3,3
Nordjylland	3,5	3,1	5,2	6,5	0,8	9,9	0,4	4,5	1,7	0,4	2,4	2,8	3,1	1,7	1,0	3,1
Hele landet	3,8	3,5	4,6	4,1	-0,2	9,3	4,8	3,5	3,4	3,6	3,6	1,8	1,2	1,1	2,1	3,3

Kilde: Landspatientregisteret (DRG-grupperet) samt sygehusenes tilrettede driftsudgifter, Sundhedsdatastyrelsen.

Note: Den gennemsnitlige årlige produktionsværdiudvikling fra 2003 til 2018 er beregnet på baggrund af et geometrisk gennemsnit af udviklingen for hvert af årene 2003 til 2018. Regionerne blev oprettet 1. januar 2007 og erstattede de tidligere 15 amter.

2.4 Resultater på sygehusniveau

Både hvad angår produktivitsniveauet for 2018 og produktivitsudviklingen fra 2017 til 2018 kan der konstateres forskelle mellem sygehusene, *jf. tabel 2.5.*

Tabel 2.5 Udvikling i produktivitet 2017-2018, samt produktivitetsniveau 2018, indeks

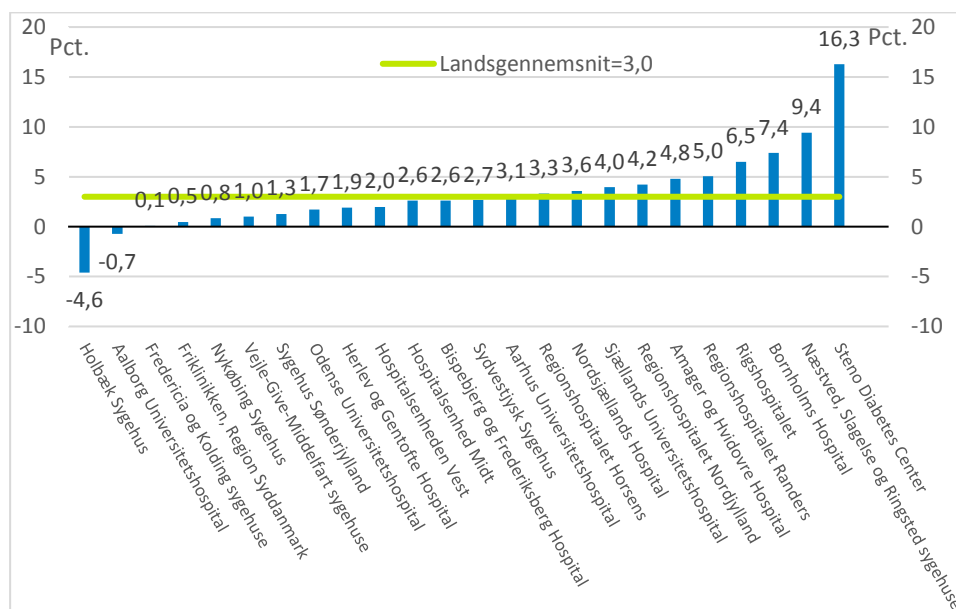
Udvikling fra 2017-2018 i procent				Indeks
Sygehus	Produktions- værdi	Udgifter	Produktivitetsud- vikling	Produktivitets- niveau
Rigshospitalet	4,8	-1,6	6,5	98
Bispebjerg og Frederiksberg Hospital	1,4	-1,2	2,6	95
Amager og Hvidovre Hospital	3,6	-1,2	4,8	96
Herlev og Gentofte Hospital	0,9	-1,0	1,9	105
Steno Diabetes Center Copenhagen*	62,8	40,0	16,3	71
Nordsjællands Hospital	4,3	0,7	3,6	100
Bornholms Hospital	3,8	-3,3	7,4	83
Sjællands Universitetshospital	1,5	-2,3	4,0	108
Holbæk Sygehus	-7,3	-2,8	-4,6	89
Næstved, Slagelse og Ringsted sygehuse	8,3	-1,0	9,4	82
Nykøbing Sygehus	-2,8	-3,6	0,8	80
Odense Universitetshospital	2,6	0,9	1,7	109
Sygehus Sønderjylland	3,4	2,1	1,3	104
Sydvestjysk Sygehus	2,5	-0,1	2,7	110
Fredericia og Kolding sygehuse	2,6	2,5	0,1	101
Vejle-Give-Middelfart sygehuse	2,3	1,3	1,0	119
Friklinikken, Syddanmark	-14,5	-14,9	0,5	127
Regionshospitalet Horsens	3,6	0,3	3,3	106
Hospitalsenheden Vest	2,3	0,3	2,0	106
Aarhus Universitetshospital	-1,0	-3,9	3,1	93
Regionshospitalet Randers	3,0	-2,0	5,0	106
Hospitalsenhed Midt	0,1	-2,4	2,6	100
Aalborg Universitetshospital	9,0	9,8	-0,7	96
Regionshospitalet Nordjylland	-23,3	-26,4	4,2	94

Kilde: Landspatientregisteret (DRG-grupperet) pr. 10. april 2018 (aktivitetsår 2017) og pr. 10. marts 2019 (aktivitetsår 2018) i takstsystem 2018 samt sygehusenes tilrettede driftsudgifter, Sundhedsdatastyrelsen.

Note: *Steno Diabetes Center Copenhagen har pr. 1. januar 2017 ændret status til et offentligt sygehus.

Udviklingen i produktiviteten fra 2017 til 2018 har på tværs af sygehusene varieret fra en stigning på ca. 16,3 pct. til et fald på ca. 4,6 pct. På 22 ud af 24 sygehuse var der en positiv produktivtetsudvikling fra 2017 til 2018, jf. figur 2.5.

Figur 2.5 Udviklingen i sygehusenes produktivitet i procent, 2017-2018

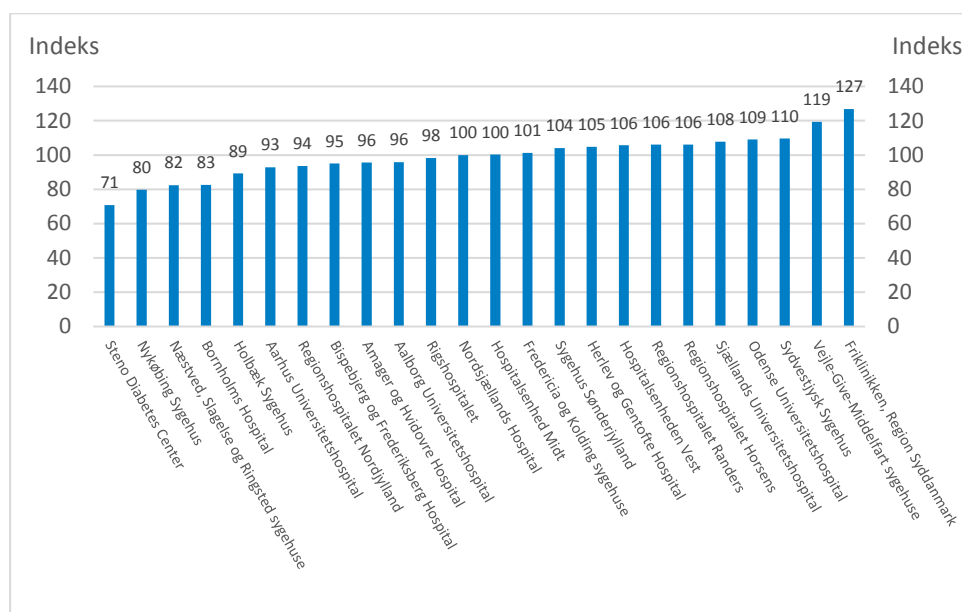

Kilde: Landspatientregisteret (DRG-grupperet) pr. 10. april 2018 (aktivitetsår 2017) og pr. 10. marts 2019 (aktivitetsår 2018) i takstsystem 2018 samt sygehusenes tilrettede driftsudgifter, Sundhedsdatastyrelsen.

Note: Steno Diabetes Center Copenhagen har pr. 1. januar 2017 ændret status til et offentligt sygehus.

Hvad angår produktivetsniveauet er der en variation på godt 56 pct.-point mellem sygehusene, *jf. figur 2.6*. Det skal bemærkes, at en højere produktivetsstigning end landsgennemsnittet ikke nødvendigvis medfører et stigende produktivetsniveau fra år til år, *jf. boks 3.3* i kapitel 3. Dette kan skyldes tekniske forhold.

Figur 2.6 Sygehusenes produktivetsniveau, 2018

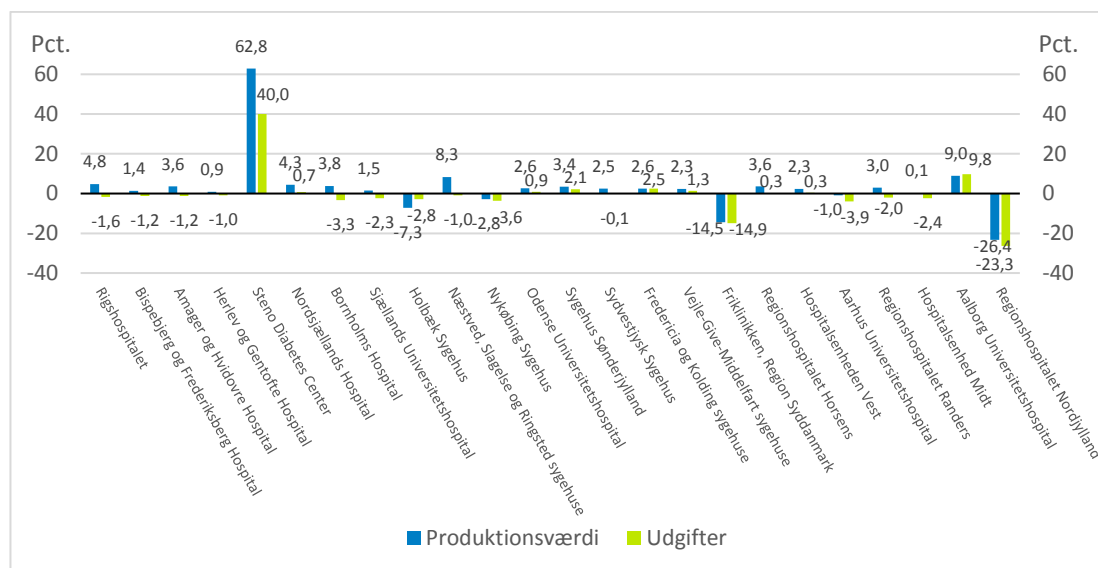

Kilde: Landspatientregisteret (DRG-grupperet) pr. 10. april 2018 (aktivitetsår 2017) og pr. 10. marts 2019 (aktivitetsår 2018) i takstsystem 2018 samt sygehusenes tilrettede driftsudgifter, Sundhedsdatastyrelsen.

Note: Steno Diabetes Center Copenhagen har pr. 1. januar 2017 ændret status til et offentligt sygehus.

En sammenligning af udviklingen i udgifter og produktionsværdi på tværs af sygehusene viser forskellige tendenser, jf. figur 2.7.

Figur 2.7 Sygehusenes udvikling i produktionsværdi og udgifter, 2018

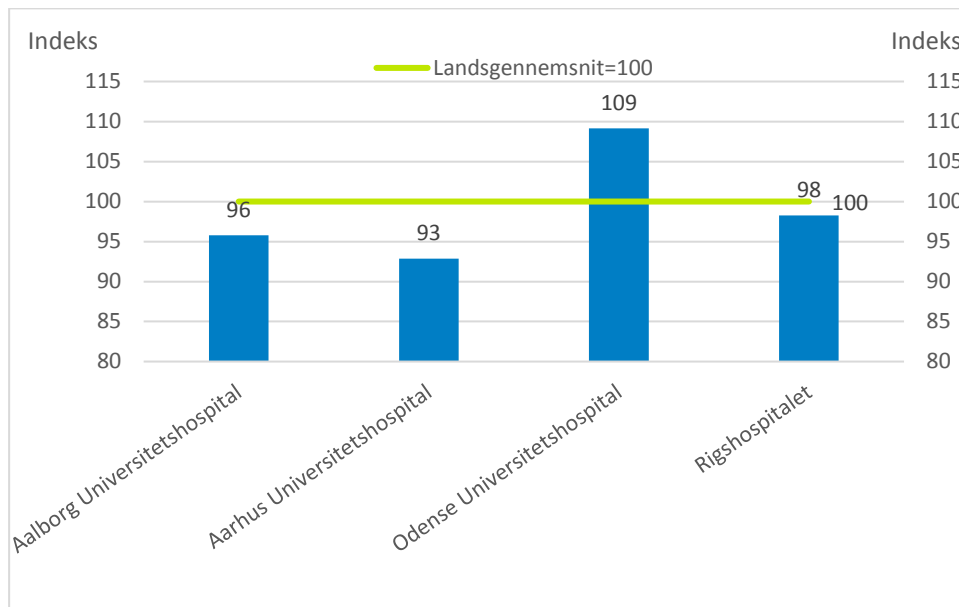
Kilde: Landspatientregisteret (DRG-grupperet pr. 10. april 2018 (aktivitetsår 2017) og pr. 10. marts 2019 (aktivitetsår 2018) i takstsystem 2018 samt sygehusenes tilrettede driftsudgifter, Sundhedsdatastyrelsen.

Note: Steno Diabetes Center Copenhagen har pr. 1. januar 2017 ændret status til et offentligt sygehus.

Det er væsentligt at være opmærksom på, at det, der i denne publikation omtales som sygehuse, i mange tilfælde reelt er udtryk for sygehusenheder, hvor der behandles på flere forskellige matrikler. Blandt sygehusenheder med en produktionsværdi i samme størrelsesorden kan der således være betydelige forskelle i størrelsen af de enkelte matrikler. Når sygehusenes produktivitet skal sammenlignes, er det nærliggende at sammenligne de sygehuse, der ud fra objektive kriterier ligner hinanden mest. I nedenstående figur 2.8 og 2.9 vises produktivetsniveauet for landets fire traumesygehuse og landets øvrige sygehuse. De fire traumesygehuse har en række fælles vilkår, hvorfor det er relevant at sammenligne deres produktivetsniveau.

Af figur 2.8 fremgår produktivitsniveauet for landets fire traumesygehuse.

Figur 2.8 Produktionsniveau for landets fire traumesygehuse, 2018

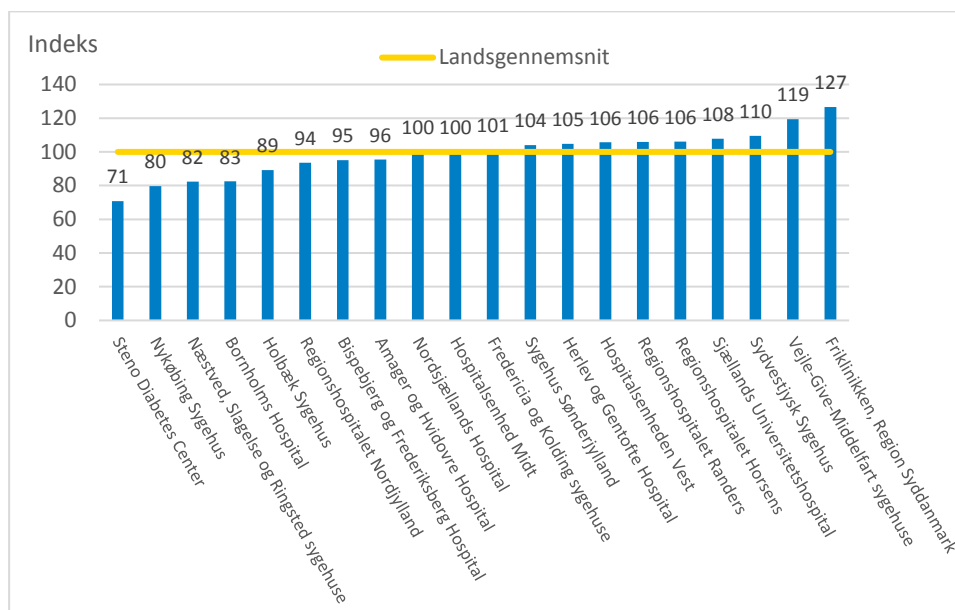

Kilde: Landspatientregisteret (DRG-grupperet) pr. 10. april 2018 (aktivitetsår 2017) og pr. 10. marts 2019 (aktivitetsår 2018) i takstsystem 2018 samt sygehusenes tilrettede driftsudgifter, Sundhedsdatastyrelsen.

Note: Landsgennemsnittet omfatter alle sygehuse og ikke blot dem, der indgår i figuren.

I figur 2.9 ses produktivetsniveauet for øvrige sygehuse og sygehusenheder.

Figur 2.9 Produktivetsniveau for mellemstore og små sygehuse, 2018, pct.

Kilde: Landspatientregisteret (DRG-grupperet) pr. 10. april 2018 (aktivitetsår 2017) og pr. 10. marts 2019 (aktivitetsår 2018) i takstsystem 2018 samt sygehusenes tilrettede driftsudgifter, Sundhedsdatastyrelsen.

Note: Landsgennemsnittet omfatter alle sygehuse og ikke blot dem, der indgår i figuren.

Steno Diabetes Center Copenhagen har pr. 1. januar 2017 ændret status til et offentligt sygehus

3. Metode og validering

3.1 Gennemgang af metoden anvendt til produktivitetmåling

Som det tidligere er omtalt, opgøres produktiviteten ved anvendelse af omkostningsbrøkmotoden. Dette betyder, at produktivitet måles som forholdet mellem værdien af sygehusbehandlinger og de medgåede ressourcer.

Ydelserne, der udføres i det danske sygehusvæsen, værdifastsættes i det såkaldte DRG-system ved DRG-produktionsværdier, der dækker over takster for behandling af henholdsvis indlagte og ambulante patienter. Taksterne udtrykker den gennemsnitlige værdi af behandlingerne. I disse takster er der derfor også i et betydeligt omfang taget hensyn til, hvor ressourcekrævende behandlingen af patienterne er.

Dette års produktivetsrapport er opgjort på baggrund af DRG2018, der har en ny grupperingslogik, der adskiller sig fra tidligere års. Med DRG2018 er der udviklet en ny model, hvor DkDRG og DAGS er smeltet sammen til én grupperingslogik, hvor aktiviteten grupperes identisk. Det vil sige, at det med DRG2018 ikke er muligt at skelne mellem stationær og ambulant aktivitet

For produktivetsrapporten 2017-2018 er det aftalt i arbejdsgruppen, at der dannes en proxy for opdeling af stationær og ambulant aktivitet inden for samme takstsystem (DRG2018). Dette med henblik på at skabe sammenlignelighed med tidligere års produktivetsrapporter i forbindelse med beregning af korrektioner (korrektion for forskelle i organisering og korrektion for ambulant medicin på produktionssiden). Dette gøres ved at flette oplysninger om patienttype på den tungeste enkeltgrupperede kontakt i DRG-sygehusforløbet.

Samlet set betyder DRG-systemet, at det, i kraft af at det tager højde for forskellige behandlingers kompleksitet og derfor ressourceforbrug, er velegnet til at sammenligne ydelserne på forskellige sygehuse.

Det bør i denne forbindelse nævnes, at der også er forhold, som DRG-systemet og taksterne ikke umiddelbart tager højde for. For at sikre at opgørelse af behandlingernes værdi kan sammenlignes mellem forskellige sygehuse, er der efter enighed i arbejdsgruppen foretaget visse korrektioner af hospitalernes DRG-produktionsværdier, *jf. boks 3.1*.

Boks 3.1

Oversigt over beregningen af den korrigerede produktionsværdi

Ukorrigeret DRG-produktionsværdi

Korrektion for udgifter til medicin på ambulante afdelinger

Korrektion for forskelle i organisering

Regionsspecifikke korrektioner

= Korrigeret produktionsværdi

Den ukorrigerede DRG-produktionsværdi udtrykker den totale værdi af sygehusets behandlinger og kan betragtes som udgangspunktet. Denne størrelse er imidlertid ikke direkte sammenlignelig på tværs af sygehuse, hvorfor der foretages enkelte korrektioner.

Der korrigeres fortsat for medicinudgifter på ambulante afdelinger. Udgifterne til medicin på ambulante afdelinger indgår ikke retvisende i takstsystemerne, da forbruget af medicin er uensartet fordelt mellem sygehuse. Derfor foretages en korrektion. Formålet hermed er, at sygehuse med ekstraordinært store medicinudgifter ikke skal stilles dårligere i produktivetsmålingerne end sygehuse med relativt lave medicinudgifter. På den baggrund korrigeres både produktionsværdien samt de tilrettede driftsudgifter for medicin på ambulante afdelinger.

Ligeledes korrigeres der for, at sygehuse internt i regionerne er organiseret forskelligt. Dette har indflydelse på, hvordan de enkelte udskrivninger værdifastsættes. For at sikre en rimelig sammenligning på tværs af sygehuse korrigeres der således, at organiseringen ikke har indflydelse på den tildelte produktionsværdi.

Mens værdien af sygehusenes behandlinger måles ved DRG-produktionsværdi, opgøres sygehusenes udgifter ved de såkaldte tilrettede driftsudgifter. Udgifterne er beregnet på baggrund af regnskabsindberetninger fra sygehuse, og det er også disse udgifter, der ligger til grund for beregning og fastsættelse af DRG-taksterne.

Som det også gør sig gældende for DRG-produktionsværdien, er sygehusenes udgifter ikke i alle tilfælde direkte sammenlignelige.

Det er essentielt, at der forsøges at skabe sammenhæng mellem produktionsværdien og de korrigerede tilrettede driftsudgifter. Dette er væsentligt ud fra den betragtning, at det kun er rimeligt at sætte aktiviteten i forhold til de udgifter, der faktisk er medgået til at skabe denne aktivitet. Derfor har arbejdsgruppen fundet det nødvendigt at foretage enkelte korrektioner af sygehusenes totale driftsudgifter. I produktivetsopgørelserne indgår derfor de korrigerede tilrettede driftsudgifter, jf. boks 3.2.

Boks 3.2

Oversigt over beregningen af de tilrettede driftsudgifter

Sygehusvæsenets totale driftsudgifter (skema 1 til 3)

Udgifter, der ikke bidrager til somatisk patientbehandling (skema 4 til 7)

Totale driftsudgifter ekskl. udgifter der ikke bidrager til somatisk patientbehandling

Udgifter til internt finansieret forskning

Udgifter til medicin på ambulante afdelinger

De korrigerede tilrettede driftsudgifter

Sygehusenes udgifter er forsøgt tilrettet, således at der sikres den størst mulige sammenlignelighed mellem sygehusene samt mellem årene 2017 og 2018. For det første sikres det, at alene udgifter, der bidrager til den somatiske patientbehandling, medtages. Herudover er der mellem sygehusene stor forskel på udgifterne til internt finansieret forskning, hvorfor udgifterne hertil heller ikke indgår i de tilrettede driftsudgifter. Endelig korrigeres både produktionsværdi og udgifter for medicin på ambulante behandlinger for at sikre, at disse medicinudgifters indflydelse på produktivitsberegningerne neutraliseres.

I bilag 2 er der en gennemgang af og redegørelse for de gennemførte korrektioner i forbindelse med opgørelserne i denne delrapport.

På baggrund af det beregnede udtryk for produktiviteten opgøres produktivitsudviklingen fra år til år, ligesom også produktivitsniveauet opgøres og sammenlignes på tværs af regioner og sygehuse, jf. boks 3.3.

Boks 3.3

Manglende sammenhæng mellem produktivitsudvikling og produktivitsniveau

I denne boks redegøres der for, hvorfor det ikke er meningsfuldt at sammenligne regionernes og sygehusenes produktivitsniveauer over tid.

Til beregning af produktivitsudviklingen fra 2017 til 2018 benyttes DRG-takster for 2018 for begge år. Dette er for at sikre sammenlignelighed mellem de to år.

Da takstsystem 2018 altså også anvendes på aktiviteten for 2017, vil der ikke være fuldstændig overensstemmelse mellem produktivitsopgørelsen for 2017 i delrapport XIV, hvor 2017-taksterne er anvendt, og den tilsvarende opgørelse for 2017 beregnet på baggrund af 2018-taksterne (som i denne delrapport XIV).

Produktivitsniveauet er beregnet ud fra et landsgennemsnitligt produktivitsniveau i pågældende år. Det enkelte sygehus produktivitsniveau er således afhængigt af, hvordan produktivitsniveauet er på alle andre sygehuse i Danmark, og det er således ikke meningsfuldt at sammenligne et sygehus produktivitsniveau over tid.

Boks 3.3

Manglende sammenhæng mellem produktivitsudvikling og produktivitsniveau

Skal et enkelt sygehus produktivitet følges over tid, bør målet ”produktivitsudviklingen” benyttes. Dette skyldes, at ”produktivitsudviklingen” alene dannes på baggrund af udviklingen i sygehusets egne udgifter og produktionsværdi, og altså ikke er afhængig af produktivitsniveauet på landsplan. På samme vis er dette grunden til, at det i rapporten er ”produktivitsudviklingen”, som betragtes, når udviklingen på regions- og sygehusniveau betragtes over tid.

Produktivitsniveauet kan udelukkende anvendes til at fastslå, hvordan produktiviteten på et sygehus eller i en region er i ét år i forhold til produktiviteten på andre sygehuse eller i andre regioner.

3.2 Validering af datagrundlag og datakvalitet

Som ved tidligere opgørelser er det et væsentligt hensyn fra arbejdsgruppens side, at de data, der indgår i produktivitsopgørelserne, gennemgår en grundig validering i de enkelte regioner. Valideringen skal dels bidrage til en kvalitetssikring af data og dels til en åben og gennemsigtig proces, hvad angår opgørelsen af produktivitet.

Datagrundlaget for de løbende målinger på lands-, regions- og sygehusniveau har således været i høring i regionerne og sygehusene.

Bilag 1. Kommissorium og sammensætning af arbejdsgruppen

Kommissorium for offentliggørelse af produktivetsanalyser på sundhedsområdet

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse har primo september 2005 offentliggjort en pjece om systematiske og offentligt tilgængelige produktivetsmålinger på sundhedsområdet. Disse målinger skal skabe åbenhed og synlighed om produktivetsforholdene i det danske sundhedsvæsen.

Af aftale om strukturreformen fremgår, at "systematiske og offentligt tilgængelige produktivetsanalyser på regions-, sygehus-, afdelingsniveau eller andet relevant niveau skal skabe synlighed om evnen til at levere mest mulig sundhed for pengene". Det er endvidere i økonomiaftalen for 2006 mellem amterne og regeringen aftalt at "gennemføre systematiske og offentligt tilgængelige produktivetsmålinger på sundhedsområdet".

På den baggrund nedsættes en arbejdsgruppe, som får til opgave at udarbejde en model for systematisk og løbende offentliggørelse af produktivetsmålinger for sundhedsvæsenet.

Arbejdsgruppen skal bl.a.:

Udvikle forslag til ensartede, systematiske produktivetsmålinger og analyser på regions-, sygehus-, afdelings- eller andet niveau på sygehusområdet.

Udvikle en generel, obligatorisk model for løbende offentliggørelse af produktivetsmålingerne for sundhedsvæsenet på Internettet.

Opstille retningslinjer, så registrering og indberetning af systematiske oplysninger om aktivitet og omkostninger er egnet til anvendelse bl.a. ved produktivetsmålinger, herunder sammenligning af produktivitet mellem forskellige enheder.

Undersøge og vurdere, hvorledes der ved en systematisk anvendelse og udbredelse af produktivetsmålinger kan opnås produktivetsforbedringer fx gennem effektivisering af arbejdstilrettelæggelsen i sygehussektoren mv.

I relevant omfang vil der blive indhentet inspiration fra andre lande samt ideer fra andre dele af den offentlige sektor, herunder arbejdet om sammenlignelig brugerinformation og klare mål.

Arbejdsgruppen sammensættes af repræsentanter fra Danske Regioner, H:S, Sundhedsstyrelsen, Finansministeriet og Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse (formand).

Offentliggørelsen af produktivetsmålinger vil bl.a. ske på sundhed.dk, som vil blive inddraget i den tekniske løsning.

Arbejdsgruppen afrapporterer til Referencegruppen for Økonomi og Styring og Økonomiudvalget, hvor der bl.a. skal indgå forslag til, hvilke målinger der skal offentliggøres i 2019.

Sammensætning af arbejdsgruppen

Kontorchef Søren Heldgaard Olesen (Sundheds- og Ældreministeriet)

Chefkonsulent Mads Hansen (Sundheds- og Ældreministeriet)

Specialkonsulent Silas Skovsbo (Sundheds- og Ældreministeriet)

Sektionsleder Maria Bo Svendsen (Sundhedsdatastyrelsen)

Chefkonsulent Anders Rud Svenning (Sundhedsdatastyrelsen)

Fuldmægtig Karen Anne Aaskilde (Sundhedsdatastyrelsen)

Vicedirektør Naja Warrer Iversen (Danske Regioner)

Seniorkonsulent Jeppe Hedegaard Munck (Danske Regioner)

Konsulent Valentin Egeberg (Danske Regioner)

Sygehusdirektør Jens Ole Skov (Region Nordjylland)

Kontorchef Simon Andersen (Region Nordjylland)

Fuldmægtig Morten Højmosen Andersen (Region Nordjylland)

Kontorchef Helle Vadmand Jensen (Region Midtjylland)

Specialkonsulent Per Jensby (Region Midtjylland)

Specialkonsulent Jutta Jepsen Kjær (Region Midtjylland)

Specialkonsulent Jørn Frydendall (Region Syddanmark)

Specialkonsulent Diane Dreyer Pedersen (Region Syddanmark)

Økonomichef Lene Jørndrup (Region Sjælland)

Konsulent Marianne Kjærgaard Weinreich (Region Sjælland)

Specialkonsulent Kristin Hultgren (Region Sjælland)

Specialkonsulent Liselotte Oldelund Kreilgaard (Region Hovedstaden)

Budgetchef Lars Æbeløe-Knudsen (Region Hovedstaden)

Chefkonsulent Søren Varder (Finansministeriet)

Fuldmægtig Louise Bandelow Winther (Finansministeriet)

Bilag 2. Dokumentation

1. Indledning og formål

I dette bilag redegøres der for, hvordan opgørelserne for produktivitsniveauet i 2018 samt produktivitsudviklingen fra 2017 til 2018 på lands-, regions- og sygehusniveau er gennemført.

Bilaget redegør for, hvordan de relevante data er indhentet og beregnet, samt hvilke korrektioner der er gennemført. Formålet hermed er at skabe gennemsigtighed omkring målingerne, så alle er bekendte med forudsætningerne for beregningerne.

I lighed med tidligere år opgøres produktivitet ved anvendelse af omkostningsbrøkmotoden. Produktivitet er derfor defineret ved forholdet mellem den korrigerede produktionsværdi (opgjort via DRG-systemet) og de korrigerede tilrettede driftsudgifter (opgjort på baggrund af regnskabsindberetningerne) på det somatiske sygehusområde. Konkret udregnes produktivitsudviklingen og produktivitsniveauet på følgende måde.

Beregning af produktivitsudviklingen

Produktivitsudviklingen beregnes som den procentvise ændring i produktiviteten fra 2017 til 2018, i det produktiviteten i et givet år opgøres som forholdet mellem den korrigerede produktionsværdi og de korrigerede tilrettede driftsudgifter. Konkret benyttes følgende formel:

$$\text{Produktivitsudvikling} = \frac{\text{Produktivitet}_{2018} - \text{Produktivitet}_{2017}}{\text{Produktivitet}_{2017}} * 100$$
$$\text{Produktivitsudvikling} = \frac{\frac{\text{Produktionsværdi}_{2018}}{\text{Udgifter}_{2018}} - \frac{\text{Produktionsværdi}_{2017}}{\text{Udgifter}_{2017}}}{\frac{\text{Produktionsværdi}_{2017}}{\text{Udgifter}_{2017}}} * 100$$

Beregning af produktivitsniveauet

Produktivitsniveauet opgøres som forholdet mellem den korrigerede produktionsværdi og de korrigerede tilrettede driftsudgifter målt i forhold til landsgennemsnittet. Et produktivitsniveau på 102 svarer således til en produktivitet, der er 2 procent højere end gennemsnittet for hele landet. Konkret udregnes produktivitsniveau for en given region eller sygehus på følgende måde:

$$\text{Produktivitsniveau} = \frac{\frac{\text{Produktionsværdi}_{\text{Sygehus}_x}}{\text{Udgifter}_{\text{Sygehus}_x}}}{\frac{\text{Produktionsværdi}_{\text{Hele landet}}}{\text{Udgifter}_{\text{Hele landet}}}} * 100$$

I det følgende gennemgås forudsætningerne for beregning af produktionsværdi, og der gøres rede for, hvordan de korrigerede tilrettede driftsudgifter er tilvejebragt.

2. Den korrigerede produktionsværdi

Den korrigerede produktionsværdi er opgjort, som det fremgår af den overordnede skabelon i *tabel 1*.

Tabel 1
Oversigt over beregning af korrigeret produktionsværdi
Ukorrigeret DRG-produktionsværdi
Korrektion for udgifter til medicin på ambulante afdelinger
Korrektion for forskelle i organisering
Regionsspecifikke korrektioner
= Korrigeret produktionsværdi

I det følgende redegøres nærmere for indholdet af de enkelte delelementer vist i *tabel 1*.

Ukorrigeret produktionsværdi

Værdien af sygehusvæsenets aktivitet måles ved den såkaldte DRG-produktionsværdi. Denne udtrykker værdien af produktionen med hensyntagen til, hvor ressourcekrævende behandlingen af den enkelte patient er.

Den ukorrigerede produktionsværdi svarer til den DRG-produktionsværdi, som findes på eSundhed, ved en afgrænsning til DRG-sygehusforløb. Dog trækkes aktiviteten på enkelte afdelinger ud. Det drejer sig om afdelinger på Montebello (under Nordsjællands Hospital).

Sundheds- og Ældreministeriet opgør den ukorrigerede produktionsværdi på baggrund af det DRG-grupperede Landspatientregister. Opgørelse af aktiviteten i 2017 og 2018 er baseret på årsopgørelserne, dvs. Landspatientregisteret hhv. pr. 10. april 2018 og pr. 10. marts 2019.

Korrektion for medicin på ambulante afdelinger

Der har i en årrække været enighed i arbejdsgruppen om, at udgifterne til medicin på ambulante afdelinger ikke har indgået retvisende i DRG/DAGS-produktionsværdien, da forbruget af medicin er uensartet fordelt mellem sygehuse. Derfor er der i perioden foretaget en korrektion. Formålet hermed har været, at sygehuse med ekstraordinært store medicinudgifter ikke skulle stilles dårligere i produktivitetsmålningerne end sygehuse med relativt lavere medicinudgifter. På

den baggrund er der blevet korrigeret både i produktionsværdien samt i de tilrettede driftsudgifter for medicin på ambulante afdelinger.

Der er enighed i arbejdsgruppen om, at denne korrektion stadig er relevant. Imidlertid har overgangen til takstsystem 2018 medført nogle ændringer i metode, som er større end de tidligere mindre justeringer i DRG-systemet.

Som nævnt er adskillelsen af indlagte og ambulante patienter således ophævet. Der foretages gruppering med takstsystem 2018 på tværs af patienttyperne. Der dannes tidsmæssigt sammenhængende forløb inden for ét sygehus. Disse kan således bestå af et eller flere indlæggelser, et eller flere ambulante besøg eller kombinationer af disse. I forløbsdannelsen findes bl.a. den tunge kontakt i forløbet – den takstbærende kontakt.

Det er i nærværende korrektion valgt at selekttere forløb, hvor takstbærende kontakt er patienttype ambulant. Langt de fleste af sådanne kontakter er med maksimal varighed på én dag.

Blandt disse forløb er der selekteret så tæt som muligt på de casemix-grupper, som tidligere har udgjort korrektionen for ambulant medicin. Broen mellem takstsystemerne 2017 og 2018 er for de relevante casemix-grupper viser i mange tilfælde en én-til-én forbindelse.

Korrektionen af produktionsværdien har været foretaget ved, at de ambulante besøg, hvor det ikke er muligt at opkræve særydelser til medicin, tildeles besøgstaksten samt evt. cancertakst. Hertil kommer korrektion for dyr medicin til behandling af våd AMD, hvor der korrigeres med en i produktivitetsarbejdsgruppen aftalt sats. Endelig korrigeres i grupper for kemoterapi.

Den største ændring i takstsystem 2018 i forhold til korrektion for medicin er, at de oprindelige besøgsgrupper i DAGS-systemet (BG50A, BG50B og BG50C) ikke længere findes. Derimod er der oprettet en serie af hhv. MA98-grupper for de mindst 7-årige og MA99-grupper for de 0-6 årige. Disse har et højere diagnose- og procedure-indhold end de oprindelige mere rene besøgsgrupper, og de tilknyttede takster er da også væsentlig højere end taksterne for disse.

Til erstatning for besøgstaksterne er der i aktiviteten for 2018 beregnet et vægtet gennemsnit af MA98-grupperne til anvendelse for de 7+-årige og tilsvarende i MA99-grupperne for de 0-6 årige. Disse er beregnet til hhv. 2.134 kr. og 2.055 kr.

Tidligere har der i DAGS-systemet været ydelser, som ikke har været takstbærende. Det drejer sig fx om behandlinger, hvor der ikke har været registreret et besøg (assistancer) og besøg umiddelbart før en indlæggelse. Disse er med takstsystem 2018 indlemmet i forløb sammen med kontakter for indlagte patienter, hvorfor disse ikke længere optræder selvstændigt. Det betyder, at der ikke som i tidligere produktivitetsanalyser er ydelser, hvor taksten sættes til 0.

Konkret foretages korrektionen på følgende måde:

Hvis der grupperes til grupper med antistof-behandling anvendes den beregnede gennemsnitlige takst for hhv. MA98- og MA99-grupperne. Tidligere blev besøgstaksten tillagt concertaksten (DG30L i takstsystem 2017), men denne gruppe findes ikke mere og omkostningerne er derved fordelt på andre grupper. Korrektionen omfatter således alene den (noget højere) gennemsnitlige takst fra MA98- og MA99-grupperne.

Hvis der grupperes til grupperne 27PR02: "Brachyterapi", 48PR01: "Botulinumtoksin, injektion" eller 48PR02 "immunmodulerende behandling" samt til medicin-behandlingsgrupperne 34PR01-34PR10 (tidligere PG11A-PG11J) foretages samme korrektion som ovenfor. Tidligere omfattede korrektion tillige diagnosegruppen "HIV- infektion", men den findes ikke mere.

For medicin-behandlingsgrupperne blev der tidligere taget højde for en takst for cancer i de tilfælde, hvor aktionsdiagnosen var indeholdt i den liste, som grupperede til diagnosegruppen "Cancer", men denne findes som nævnt ikke længere.

Våd AMD er afgrænset ved procedurekoden "KCKD05B", således at alle forløb, hvor denne kode indgår, korrigeres, idet taksten reduceres med 7.304 kr., dog højst til den relevante beregnede MA-takst.

Grupperne "Kemoterapi, kompleks, med strålebehandling (ekskl. stereotaksi)" (27MP19 i DRG2018) og "Kemoterapi, basis, med strålebehandling, 1-2 fraktioner (ekskl. stereotaksi)" (27MP22 i DRG2018) har et højt medicin-indhold og korrigeres derfor ligeledes. Taksten sættes til 2.697 kr., svarende til taksten for 27MP04 (Strålebehandling, kompleks, 1 fraktion), idet det er denne gruppe, der i langt de fleste tilfælde grupperes til, såfremt koden for kemoterapi fjernes.

I enkelte tilfælde overstiger den nye takst som følge af korrektionen den oprindelige takst. I disse tilfælde sættes korrektionen til 0.

Korrektion for forskelle i organisering

Afregning i DRG-systemet sker på baggrund af DRG-sygehusforløb, hvor et DRG-sygehusforløb er defineret som en samling af tidsmæssigt sammenhængende sygehuskontakter. Et DRG-sygehusforløb kan altså enten være udskrivning af en færdigbehandlet patient eller en udskrivning til et andet sygehus i samme eller anden region.

Et sygehus defineres i DRG-systemet ud fra Sundhedsstyrelsens sygehus- og afdelingsklassifikation (dvs. som sygehuse med selvstændigt sygehusnummer). I produktivitetsopgørelsen defineres et sygehus ud fra det ledelsesmæssigt relevante niveau. Da flere sygehuse i produktivitetsopgørelsen har én ledelse men flere sygehusnumre, er der behov for en korrektion. Sygehuse

med flere sygehusnumre, hvor patienterne som del af behandlingen overflyttes mellem forskellige sygehusnumre, vil derfor opnå relativt flere DRG-sygehusforløb og dermed højere produktionsværdi, end sygehuse der alene har ét sygehusnummer. Omvendt kan produktionsværdien undervurderes hvor et SKS-sygehus er opdelt i flere enheder med hver sin ledelse. Sygehusenes organisering kan altså uden en korrektion påvirke produktionsværdien for ellers identiske patienter. Med korrektionen tilstræbes det, at organiseringen af sygehusene i mindre grad påvirker produktivitetmålingen.

I produktivitetsopgørelsen er der korrigeret for forskelle i organisering med udgangspunkt i følgende metode:

- 1) Sygehuse med én ledelse men flere sygehusnumre samt sygehuse med ét sygehusnummer men flere ledelser identificeres (se nedenstående tabel 2).
- 2) Takstbærende DRG-sygehusforløb mellem flere sygehuse under samme ledelse og ikke-takstbærende DRG-sygehusforløb på samme sygehusnummer dækkende over flere sygehusledelser identificeres.
- 3) DRG-taksten for de enkeltstående DRG-sygehuskontakter identificeres uagtet hvad DRG-taksten for DRG-sygehusforløbet er fastsat til. Den faktiske DRG-værdi for DRG-sygehusforløbet erstattes derfor af DRG-værdien for de enkelte stående kontakter.
- 4) For sygehuse med én ledelse men flere sygehusnumre identificeres den dyreste enkelt stående DRG-sygehuskontakt og denne erstatter DRG-værdien på relevante DRG-sygehusforløb. For sygehuse med ét sygehusnummer men flere ledelser identificeres de dyreste DRG-sygehuskontakter inden for hver enkelt sygehusledelse og disse erstatter DRG-værdien af det relevante DRG-sygehusforløb. Sygehusforløb opbygges således fra bunden af for hvert af de tre sygehus-begreber: SKS-sygehus, produktivitetssygehus og (produktivitets)sygehus med fælles ledelse.
- 5) Antallet af DRG-sygehusforløb i produktivitetsopgørelsen ændres altså og for at holde den samlede produktionsværdi uændret, normeres korrektionerne for sygehusorganisering. Dvs. at korrektionerne justeres forholdsmæssigt, således at de summer til 0 og dermed ikke påvirker den absolutte produktionsværdi, kun den relative.

Korrektionen gennemføres, fordi nogle hospitaler fortsat anvender flere sygehusnumre under samme ledelsesmæssige sygehusenhed eller har flere sygehusledelser under samme sygehusnummer. Dette forhold af teknisk karakter medfører, at et DRG-sygehusforløb kan være værdisat to eller flere gange i DRG-systemet eller at DRG-sygehusforløb inden for flere sygehusledelser kun er værdisat én gang. Ved korrektionen sikres det, at et DRG-sygehusforløb inden for samme ledelsesmæssige sygehusenhed kun værdisættes én enkelt gang, og at DRG-sygehusforløb inden for samme sygehusnummer værdisættes flere gange når der er tale om aktivitet under flere sygehusledelser. Der anvendes dermed samme princip for alle hospitaler for værdisættningen af sygehusforløb.

Der foretages således korrektion for forskelle i organisering til og med sygehusniveau, men ikke til regionsniveau.

Normeringen som sikrer, at den samlede produktionsværdi bevares uændret i hvert af de to år indebærer imidlertid en uhensigtsmæssighed, når de to normeringsfaktorer er væsentligt forskellige. Det betyder fx., at produktivitetssygehuse, som ikke ændrer struktur over den to-årige periode, alt andet lige får vurderet sin produktionsværdi forskelligt. For at eliminere dette korrigeres begge års produktion med samme normeringsfaktor, nemlig den der er gældende for det sidste år af de to år. Det betyder, at udviklingen i produktiviteten påvirkes, mens tværsnittet og dermed sygehusenes interne rangordning (fx rangordningen i tabel 2.5) bevares.

Regionsspecifikke korrektioner

Tidligere år er korrektioner givet i forbindelse med den statslige aktivitetspulje benyttet direkte i produktivitetsopgørelsen, men som følge af, at korrektionerne givet til den statslige aktivitetspulje i 2018 er baseret på udviklingen fra 2016-2018, er korrektionerne til produktivitetsopgørelsen opgjort selvstændigt baseret på en sammenligning af 2017 og 2018.

Korrektioner givet i forbindelse med den statslige aktivitetspulje som følge af sammenlægninger af afdelinger etc. medtages ikke i produktivitetsopgørelsen. Dette skyldes, at der allerede er taget højde for dette i "korrektion for forskelle i organisering", *jf. ovenfor*.

Korrektionerne foretages i det første af de to år, som sammenlignes, idet de relative niveauer i nyeste år således ikke påvirkes. Der kan dog være særlige grunde til at foretage korrektioner i det nye år.

Metoden for opgørelse af regionsspecifikke korrektioner er ændret fra og med analysen 2013-2014. Ændringen indebærer, at der mere retvisende anvendes sygehusregion i afgrænsningen i stedet for bopælsregion, idet der dog stadig afgrænses til patienter boende i én af de fem regioner.

I rapporten indgår regionsspecifikke korrektioner, der er efterkommet. Det gælder korrektionsanmodninger, der vurderes at give et mere retvisende billede af produktiviteten og som er tilstrækkeligt dokumenterede.

Produktivitetssygehuse

Af tabel 2 fremgår den definition af de sygehuse, der benyttes i produktivetsopgørelsen. Omkostningsbrøken opgøres for hvert "sygehus".

Tabel 2 Oversigt over sygehus med én ledelse (sygehusenheder), 2017-2018

Sygehus, som defineret i produktivetsopgørelse	Sygehusnumre
Rigshospitalet	1301
Bispebjerg og Frederiksberg Hospital	1309
Amager og Hvidovre Hospital	1330
Herlev og Gentofte Hospital	1516
Nordsjællands Hospital	2000
Bornholms Hospital	4001
Steno Diabetes Center Copenhagen	1507
Sjællands Universitetshospital	3810
Holbæk Sygehus	3820
Næstved, Slagelse og Ringsted sygehuse	3830
Nykøbing Sygehus	3840
Odense Universitetshospital	4202
Sygehus Sønderjylland	5000
Sydvestjysk Sygehus	5501
Fredericia og Kolding sygehuse	6007
Vejle-Give-Middelfart sygehuse	6008
Frikliniken, Region Syddanmark	6013
Regionshospitalet Horsens	6006
Hospitalsenheden Vest	6650
Aarhus Universitetshospital	6620, 7013
Regionshospitalet Randers	7005
Hospitalsenhed Midt	6630
Aalborg Universitetshospital	7603, 8001
Regionshospitalet Nordjylland	8003

3. De korrigerede tilrettede driftsudgifter

Ved opgørelse af produktivitet opgøres de tilrettede driftsudgifter med udgangspunkt i de såkaldte skemaer 1 til 7. Summen af skema 1, 2 og 3 er udtryk for sygehusvæsenets *totale driftsudgifter*. Disse udgifter indeholder imidlertid andet end udgifter til behandling af patienter.

Skemaerne 4 til 7 sikrer, at kun udgifter forbundet med den somatiske behandling medtages. Skema 4 til 7 sørger endvidere for, at der bliver korrigeret, så alle hospitaler kan sammenlignes med hinanden. Dette gøres for at korrigere for, at nogle hospitaler eksempelvis pga. fysisk placering kan have mange udgifter til funktioner, hvor aktiviteten ikke registreres i LPR.

Desuden korrigeres for bl.a. udgifter til internt finansieret forskning og medicin givet i forbindelse med ambulante behandlinger. På baggrund heraf opgør Sundhedsdatastyrelsen de korrigerede tilrettede driftsudgifter.

De tilrettede driftsudgifter, opgjort via skema 1 til 7, indberettes af sygehusene til Sundhedsdatastyrelsen, og anvendes bl.a. til takstberegningen. For en nærmere gennemgang henvises til følgende hjemmeside: <https://sundhedsdatastyrelsen.dk/da/afregning-og-finansiering/driftsudgifter-drg>.

For at sikre den størst mulige sammenlignelighed for det enkelte sygehus over tid samt den størst mulige sammenlignelighed mellem de forskellige sygehuse, foretages en række korrektioner af de tilrettede driftsudgifter i produktivitetmålingen.

De korrigerede tilrettede driftsudgifter kan i koncentreret form opstilles som vist i tabel 3.

Tabel 3
Oversigt over beregning af korrigerede tilrettede driftsudgifter
Sygehusvæsenets totale driftsudgifter (skema 1 til 3)
Udgifter, der ikke bidrager til somatisk patientbehandling (skema 4 til 7)
Totale driftsudgifter, ekskl. udgifter der ikke bidrager til somatisk patientbehandling
Udgifter til internt finansieret forskning
Udgifter til medicin på ambulante afdelinger
De korrigerede tilrettede driftsudgifter

I lighed med beskrivelsen af indholdet i DRG-produktionsværdien gennemgås nedenfor de forskellige korrektioner.

Udgifter, der ikke bidrager til somatisk patientbehandling fjernes

Sygehusvæsenets totale driftsudgifter fratrækkes udgifter, der ikke bidrager til den somatiske patientbehandling (skema 4 til 7). Dette sker for at sikre en ensartet vurdering mellem sygehuse. Udgiftsposterne omfatter bl.a. huslejudgifter, leasing, psykiatrisk behandling mv.

Internt finansieret forskning fjernes

Udgifterne til internt finansieret forskning trækkes ud af de tilrettede driftsudgifter, idet de ikke bidrager direkte til den somatiske patientbehandling.

Udgifter til medicin på ambulante afdelinger

Udgifterne til medicin på ambulante afdelinger trækkes ud med henblik på at skabe overensstemmelse med produktionsværdien. Metoden baserer sig på, at det er aktiviteten på de enkelte sygehusafdelinger, som er bestemmende for, om medicinforbruget på afdelingerne klassificeres som ambulant eller stationært.

På nogle afdelinger er aktiviteten blandet eller typen af aktivitet ukendt, og i disse tilfælde fordeles medicinforbruget på afdelingen efter en fordelingsnøgle lavet på baggrund af sygehusets samlede aktivitetsfordeling.

Bilag 3. Datakvalitet

Det er nødvendigt at tage forbehold for de data, der ligger til grund for de offentliggjorte produktivetsmålinger for sygehusvæsenet på lands-, regions-, og sygehusniveau.

Det har af arbejdsgruppen været tilstræbt at gøre opgørelserne så sammenlignelige som muligt. Selvom de gennemførte korrektioner bidrager til sammenligneligheden, er der stadig områder, hvor datakvaliteten kan forbedres, og hvor et forbehold i forhold til opgørelser i delrapport XIV er berettiget. Nedenfor gennemgås udvalgte områder, der medvirker til datakvalitetsproblemer.

1. De tilrettede driftsudgifter

Forskelligheder i forbindelse med konteringen af driftsudgifterne samt forskellig afgrænsning i forhold til indberetning af disse i skema 1 til 7 kan få betydning for de tilrettede driftsudgifter.

Af øvrige generelle forhold, der kan påvirke datakvaliteten, kan nævnes fx forskelle i sygehuse-nes beregninger af træk på sygehusenes psykiatriske og sygehusenes somatiske ressourcer samt forskelle i fordeling af centrale administrationsudgifter.

Endelig kan der nævnes helt specifikke forhold, der kan bevirke, at nogle sygehuse har systematisk højere udgifter til behandling end andre sygehuse.

2. Produktionsværdien

Hvad angår datakvalitetsproblemer, der relaterer sig til DRG-produktionsværdien, knytter disse sig primært til forhold, som der ikke eksplicit er taget højde for i takstsystemet.

Forskelle i patientsammensætningen på tværs af sygehuse og regioner kan påvirke produktivetsmålingerne. Det skyldes, at DRG-systemet afspejler de landsgennemsnitlige omkostninger ved patientbehandling. Derfor kan det forekomme, at produktionsværdien både kan blive overvurderet og undervurderet, hvis patientsammensætningen adskiller sig fra gennemsnittet inden for den enkelte DRG -gruppe.

Såfremt grupperingslogikken i DRG-systemet fx indebærer, at enkelte komplicerede og sjældent udførte behandlinger ikke grupperes til selvstændige grupper, men indgår i grupper med mindre ressourcekrævende behandlinger, kan det betyde en undervurdering af produktiviteten, hvor disse behandlinger udføres.

Denne problemstilling er særligt aktuell for enheder, der udfører behandlinger på de såkaldte regions- og højtspecialiseret funktionsniveauer. Dette kan betyde, at produktionen bliver undervurderet for disse enheder og dermed også påvirke produktiviteten. Omvendt kan produktiviteten overvurderes, hvis en region/sygehus udfører mange mindre ressourcekrævende behandlinger.

Visse behandlinger kan være særligt ressourcekrævende som følge af socioøkonomiske faktorer. Her kan forekomme tilfælde, hvor en patient har en sygdom, som diagnosticeres til en DRG-gruppe, som er dyrere end den gennemsnitlige behandling i den pågældende DRG-e. Det er vanskeligt at omfatte behandlingen af disse særlige patienttyper i takstsystemet, idet behandlingerne udføres i begrænset mængde.

Særlige socioøkonomiske forhold kan altså indebære, at nogle sygehuse systematisk behandler patienter, hvis behandling er dyrere end gennemsnittet i DRG-gruppen, hvorved produktiviteten undervurderes. Andre gange vil der imidlertid være patienter, der er billigere at behandle end gennemsnittet, og her vil produktiviteten blive overvurderet. Socioøkonomiske forhold kan således alene påvirke produktiviteten, hvis der er en overvægt af patienter, der er henholdsvis dyrere/billigere at behandle end gennemsnittet.

Antallet af sengedage for de enkelte patienter kan også påvirke produktiviteten. DRG-taksterne søger at angive ressourcetrækket ved indlæggelse op til et begrænset antal sengedage. Har patienten behov for at ligge længere på sygehuset, tildeles sygehuset en langliggertakst pr. ekstra dag, patienten ligger på sygehuset. Langliggertaksten er ens for alle patienttyper og er ikke omkostningsbestemt. Dette forhold kan forventes særligt at kunne påvirke produktiviteten negativt for sygehuse, der har systematisk flere ældre patienter end andre sygehuse.

Eksempelvis vil sygehuse – ofte mindre sygehuse – med relativt mange medicinske patienter, der er indlagt i særlig lang tid, få produktiviteten undervurderet.

Ud over faktiske forskelle i patientsammensætningen kan der endvidere være forskelle i registreringspraksis, som vil kunne føre til en systematisk over- eller undervurdering af de enkelte sygehuses produktionsværdi.

Det er således sammenfattende nødvendigt at tage forbehold for, at systematiske forskelle i patientsammensætning eller registreringspraksis kan have betydning for de opgjorte produktionsværdier og derfor også de opgjorte produktivetsmålinger.